

Administrcja Podatkowa

IZBA SKARBOWA W WARSZAWIE

Zasady opodatkowania dochodów zagranicznych

Stan prawny na dzień 31.12.2010 r.

SPIS TREŚCI:

- I. Opodatkowanie dochodów z pracy najemnej osiągniętych za granicą przez osoby mieszkające w Polsce
 1. Umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania
 2. Metody unikania podwójnego opodatkowania
 3. Kto i kiedy jest zobowiązany do rozliczenia podatku w Polsce
 4. Prawo do zwolnienia z opodatkowania części dochodów uzyskanych za granicą
 5. Odliczenia od dochodu
 6. Odliczenia od podatku
 7. Praktyczne przykłady
- II. Opodatkowanie dochodów osiągniętych w Polsce przez osoby mieszkające za granicą
 1. Kiedy powstaje obowiązek rozliczenia podatku w Polsce
 2. Opodatkowanie dochodów
 3. Gdzie złożyć zeznanie
- III. Określenie miejsca zamieszkania dla celów podatkowych

I. OPODATKOWANIE DOCHODÓW OSIĄGANÝCH ZA GRANICĄ PRZEZ OSOBY MIESZKAJĄCE W POLSCE

Zgodnie z ogólną zasadą osoby fizyczne mające miejsce zamieszkania w Polsce mają obowiązek uiszczania podatku dochodowego od całości swoich dochodów bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów, a więc także od dochodów za pracę wykonywaną za granicą (tzw. **nieograniczony obowiązek podatkowy**).

Osoby fizyczne, jeżeli nie mają na terytorium RP miejsca zamieszkania podlegają w Polsce obowiązkowi podatkowemu tylko od dochodów osiągniętych na terytorium RP (ograniczony obowiązek podatkowy)

Obowiązek podatkowy w zakresie dochodów za pracę wykonywaną za granicą należy rozpatrywać zarówno w świetle postanowień umów międzynarodowych w sprawie zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu zawartych przez Polskę, jak i przepisów ustawy z 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 11 ust. 3 i ust. 4, art. 11a, art. 21 ust. 1 pkt 20, art. 22, art. 27 ust. 8 i ust. 9 oraz ust. 9a; t.j. Dz. U. 2010 r. Nr 51, poz. 307 ze zm).

1. UMOWY O UNIKANIU PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

Płace i podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Polsce otrzymuje za pracę najemną, podlegają opodatkowaniu tylko w Polsce, chyba że praca wykonywana jest w innym państwie.

Zgodnie z międzynarodowymi umowami wynagrodzenia otrzymane przez osoby mające miejsce zamieszkania w jednym państwie za pracę wykonywaną w drugim państwie mogą podlegać opodatkowaniu w drugim państwie, jeżeli:

- są wypłacane przez miejscowego pracodawcę,
- są ponoszone przez zakład, który pracodawca utrzymuje w drugim państwie,
- pracownik przebywa w drugim państwie przez czas określony w konkretnej umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania (najczęściej jest to 183 dni w roku podatkowym, kalendarzowym lub w ciągu kolejnych 12 miesięcy licząc od dnia przybycia do tego państwa).

Umowy te nie pozostawiają podatnikowi wyboru państwa, w którym ma być płacony podatek od uzyskanego dochodu z tytułu pracy. Umowy te jedynie określają, w którym z umawiających się państw może być opodatkowany dochód tj. w państwie, w którym jest położone źródło przychodu czy też w państwie miejsca zamieszkania podatnika.

Reasumując, dochody uzyskane za pracę wykonywaną za granicą wypłacone przez pracodawcę mającego siedzibę w tym państwie podlegają opodatkowaniu w tym państwie, zgodnie z przepisami wewnętrznymi tego państwa (dotyczy to

również marynarzy zatrudnionych na statkach pływających pod obcą banderą, co do zasady zgodnie z umowami podlegają oni opodatkowaniu w państwie, w którym mieści się zarząd przedsiębiorstwa żeglugi).

Nie oznacza to jednak, że dochody te są definitywnie zwolnione z opodatkowania w drugim państwie. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania w Polsce uzyskuje przychody z tytułu pracy najemnej wykonywanej za granicą, które są również opodatkowane w drugim państwie, podwójnemu opodatkowaniu zapobiega się poprzez zastosowanie właściwej metody unikania podwójnego opodatkowania, określonej w zawartej umowie międzynarodowej.

2. METODY UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA

Zobowiązanie podatkowe w podatku dochodowym od osób fizycznych wyliczane jest z zastosowaniem:

- metody wyłączenia z progresją
- metody proporcjonalnego odliczenia.

Metoda wyłączenia z progresją oznacza, że w Polsce wyłącza się z podstawy opodatkowania dochody uzyskane za granicą - zwolnione na podstawie umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Jednak dla ustalenia stawki podatku od pozostałych dochodów – podlegających opodatkowaniu w Polsce – stosuje się stawkę opodatkowania właściwą dla całego dochodu.

W tym celu:

- do dochodów ze źródeł przychodów położonych w Polsce dolicza się dochody uzyskane za granicą,
- od łącznej kwoty dochodów oblicza się podatek przy zastosowaniu polskiej skali podatkowej,
- oblicza się stopę procentową podatku (t.j. wyliczony podatek od sumy dochodów dzieli się przez łączne dochody podatnika i mnoży przez 100),
- wyliczoną stopę procentową stosuje się do dochodu podlegającego opodatkowaniu w Polsce.

(tak stanowią umowy np. zawarte z: Niemcami, Francją, Hiszpanią, Włochami, Norwegią, Grecją, Wielką Brytanią, Irlandią, Austrią, Albanią, Cyprzem).

Metoda odliczenia (metoda proporcjonalnego odliczenia) oznacza, że dochód osiągany za granicą jest opodatkowany w Polsce, ale od należnego podatku odlicza się podatek zapłacony za granicą. Odliczenie to możliwe jest tylko do wysokości podatku przypadającego proporcjonalnie na dochód uzyskany w obcym państwie.

W tym celu:

- podatek w państwie miejsca zamieszkania podatnika oblicza się według polskiej skali podatkowej od całości dochodów podatnika ze źródeł położonych w Polsce i za granicą,
- od podatku obliczonego od całości dochodów odlicza się podatek zapłacony za granicą, z tym że odliczenie nie może przekraczać tej części podatku obliczonego przed uwzględnieniem odliczenia, która proporcjonalnie przypada na dochód uzyskany w państwie obcym; limit oblicza się wg następującego wzoru:

(podatek wg skali od dochodów łącznych z Polski i zagranicy x dochód uzyskany za granicą) / dochód całkowity

(Tak stanowią np. umowy zawarte z: Finlandią, Danią, Belgią, Rosją, Stanami Zjednoczonymi Ameryki, Australią.)

Metodę tę stosują również podatnicy, którzy uzyskują dochody z pracy wykonywanej w państwach, z którymi Polska nie zawierała umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub ze źródeł przychodów położonych w tych państwach.

3. KTO I KIEDY JEST ZOBOWIĄZANY DO ROZLICZENIA PODATKU W POLSCE

Przechodząc do przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych należy wyjaśnić, na których osobach ciąży obowiązek podatkowy w Polsce, a tym samym, które osoby są obowiązane do złożenia zeznania podatkowego i wykazania w nim dochodów uzyskanych za granicą. I tak:

➤ Jeżeli praca była wykonywana w państwie, z którym **umowa przewiduje metodę wyłączenia z progresją**, a dana osoba nie osiągnęła w Polsce innych dochodów podlegających opodatkowaniu (np. osiągnęła dochód z pracy wykonywanej w Niemczech, a w Polsce otrzymuje stypendium zwolnione od podatku dochodowego, albo ma przychody z działalności rolniczej bądź nie uzyskała żadnych dochodów) - nie ma obowiązku składania zeznania podatkowego w Polsce.

W razie osiągnięcia dochodów ze źródeł położonych w Polsce (np. emerytury, dochodów z pozarolniczej działalności gospodarczej opodatkowanej na zasadach ogólnych) oraz dochodów z pracy wykonywanej np. w Niemczech, przy opodatkowaniu dochodów polskich stosuje się stopę procentową podatku (art. 27 ust. 8 updof). Podatnik zobowiązany jest do złożenia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym w terminie do dnia 30 kwietnia roku następnego po roku podatkowym (PIT-36 wraz z załącznikiem PIT-ZG).

➤ Jeżeli natomiast praca była wykonywana w państwie, z którym **umowa przewiduje metodę proporcjonalnego odliczenia podatku** zapłaconego za granicą (np. osoba osiągnęła wynagrodzenie za pracę wykonywaną w Danii lub w państwie, z którym Polska nie zawarła umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania), dochód uzyskany za granicą, bez względu na to czy taka osoba osiągnęła dochód w Polsce, podlega w Polsce opodatkowaniu. Dochód ten należy wykazać w zeznaniu podatkowym PIT-36 oraz załączniku PIT/ZG. Sposób obliczenia podatku określa art. 27 ust. 9 i ust. 9a updof.

Ponadto na osobach tych, jeżeli wrócą do Polski w ciągu roku podatkowego ciąży obowiązek wpłacenia zaliczki na podatek dochodowy, od dochodów uzyskanych za granicą według najniższej stawki w skali podatkowej, w terminie do dnia 20 miesiąca następującego po miesiącu, w którym wrócili do Polski. Przy obliczaniu wysokości zaliczki podatnik ma prawo do jej pomniejszenia o podatek zapłacony za granicą (art. 44 ust. 7 w związku z ust. 3e updof).

Przykład

Podatnik wyjechał do Danii w marcu 2010 r., osiągał tam dochody z pracy najmniej w okresie kwiecień - lipiec 2010 r., a następnie wrócił do Polski w sierpniu 2010 r. W tym przypadku podatnik winien zapłacić zaliczkę w terminie do 20 września 2010 r.

4. PRAWO DO ZWOLNIENIA Z OPODATKOWANIA CZĘŚCI DOCHODÓW UZYSKANYCH ZA GRANICĄ

Sposób obliczania wysokości dochodu do opodatkowania jest taki sam, bez względu na kraj uzyskania wynagrodzenia za pracę najemną oraz na zastosowaną metodę zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu.

Przychód osiągany za granicą należy pomniejszyć za każdy dzień pobytu za granicą, w którym podatnik pozostawał w stosunku służbowym, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczym stosunku pracy o kwotę odpowiadającą 30 % równowartości diety z tytułu podróży służbowej za granicą (art. 21 ust. 1 pkt 20 updof).

Wysokość diet została określona w przepisach rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 19 grudnia 2002 r. (Dz. U. Nr 236, poz. 1991 z późn. zm.) w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju. Przykładowo kwota diety za dobę podróży służbowej wynosi w: Wielkiej Brytanii - 32 GBP, Szwecji - 351 SEK, Niemczech- 42 EUR., natomiast w państwach innych niż wymienione w załączniku do rozporządzenia dieta wynosi 42 USD.

Pomniejszone o diety z tytułu podróży służbowej przychody, przelicza się na złote według kursów z dnia otrzymania lub postawienia do dyspozycji podatnika, ogłaszanych przez bank, z którego usług korzystał podatnik i mających zastosowanie przy kupnie walut. Jeżeli bank ten stosuje różne kursy walut obcych i nie jest możliwe zastosowanie kursu, o którym mowa w zdaniu poprzednim, bądź bank nie ogłasza kursu walut, stosuje się kurs średni walut obcych ogłaszany przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu. Jeżeli podatnik nie korzysta z usług banku, przychody przelicza się na złote według kursu średniego walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu (art. 11 ust. 3 i ust. 4 updof). Powyższe zasady mają również zastosowanie do przeliczania kwot uprawniających do odliczenia od dochodu, podstawy obliczenia podatku i obniżenia podatku oraz do podatku wyrażonego w walutach obcych (art. 11a updof).

Od tak obliczonego przychodu (przeliczonego na złote) odejmuje się następnie przysługujące koszty uzyskania przychodów (art.22 ust.2 updof).

5. ODLICZENIA OD DOCHODU

Zgodnie z art. 26 ust.1 pkt 2 i 2a z zastrzeżeniem ust. 13a - 13c ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, dochód ulega obniżeniu o kwotę potrąconych bądź zapłaconych składek na ubezpieczenia społeczne określonych w ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych. Odliczeniu podlegają również niektóre składki zapłacone

do zagranicznych systemów ubezpieczeń społecznych w krajach członkowskich UE, państwach należących do EOG lub w Konfederacji Szwajcarskiej.

Jeżeli w zeznaniu rocznym podatnik wykaże dochód do opodatkowania, może skorzystać również z innych odliczeń od dochodu (art. 26 ust. 1 updof), np.:

- darowizn,
- wydatków rehabilitacyjnych,
- wydatków z tytułu użytkowania sieci internet w lokalu (budynku), będącym miejscem zamieszkania podatnika.

Dochód po odliczeniach stanowi podstawę opodatkowania, którą zaokrągla się do pełnych złotych i oblicza od niej podatek według obowiązujących zasad, o których mowa w art. 27 updof.

6. ODLICZENIA OD PODATKU

Podatek dochodowy obliczony zgodnie z obowiązującą w danym roku skalą podatkową, w pierwszej kolejności, zgodnie z art. 27b updof, ulega obniżeniu o kwotę pobranej bądź opłaconej składki na ubezpieczenie zdrowotne. Odliczeniu podlegają składki, o których mowa w ustawie o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz składki zapłacone do zagranicznych systemów ubezpieczeń zdrowotnych w innych niż RP krajach członkowskich UE lub w innym państwie należącym do EOG lub w Konfederacji Szwajcarskiej.

Odliczenie to nie może jednak przekroczyć 7,75% podstawy wymiaru składki.

Od podatku dochodowego pomniejszonego o kwotę składki na ubezpieczenie zdrowotne, podatnik ma prawo odliczyć ulgi przysługujące mu na podstawie przepisów ustawy o PIT (w tym ulga prorodzinna, mieszkaniowa, uczniowska, aktywizacyjna).

Ponadto, podatnikowi uzyskującemu przychody z tytułu pracy najemnej wykonywanej za granicą, do których ma zastosowanie metoda odliczenia proporcjonalnego, przysługuje tzw. ulga abolicyjna, o której mowa w art. 27g ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Wysokość tej ulgi stanowi kwota różnicy między podatkiem obliczonym metodą odliczenia proporcjonalnego a kwotą podatku obliczonego metodą wyłączenia z progresją. Powyższego odliczenia nie stosuje się, gdy dochody uzyskane zostaną w krajach, bądź na terytoriach stosujących szkodliwą konkurencję podatkową (tzw. raje podatkowe).

7. PRAKTYCZNE PRZYKŁADY

Przykład - obliczenie podatku przy metodzie wyłączenia z progresją.

Podatnik osiągnął dochód za pracę wykonywaną w Wielkiej Brytanii. Pracował w okresie od stycznia do lipca 2010 r. Uzyskał także dochód w Polsce z tytułu umów o dzieło.

a)	przychód w Polsce z umowy o dzieło	10 375 zł,
b)	koszty uzyskania przychodu w wysokości 20%	2 075 zł,
c)	dochód z umowy o dzieło	8 300 zł,
d)	dochód uzyskany za granicą (po wyłączeniu części odpowiadającej równowartości 30% diety przypadającej na Wlk. Brytanię za każdy dzień pobytu i pozostawianiu w stosunku pracy, po przeliczeniu na złote oraz po pomniejszeniu o koszty uzyskania przychodu)	16 200 zł,
e)	łącznie dochody (c + d)	24 500 zł,
f)	podatek od całości dochodu (wg skali zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych)	3 853,98 zł,
g)	stopa procentowa (f / e x 100)	15,73 %,
h)	podatek należny w Polsce (c x g) 8 300 zł x 15,73%	1 305,59 zł,
i)	podatek po zaokrągleniu do pełnych złotych	1 306 zł.

Przykład – obliczenie podatku przy metodzie proporcjonalnego odliczenia podatku.

Podatnik osiągnął dochód za pracę wykonywaną w Belgii w okresie od marca do września 2010 r. u belgijskiego pracodawcy oraz dochód w Polsce z tytułu najmu:

a)	przychód z najmu uzyskany w Polsce	8 300 zł,
b)	koszty uzyskania przychodu	2 100 zł,
c)	dochód z najmu	6 200 zł,
d)	dochód uzyskany w Belgii (po wyłączeniu części odpowiadającej równowartości 30% diety przypadającej na Belgię za każdy dzień pobytu i pozostawaniu w stosunku pracy, po przeliczeniu za złote oraz po pomniejszeniu o koszty uzyskania przychodu)	20 000 zł,
e)	zapłacony podatek od tego dochodu w Belgii po przeliczeniu na złote	3 300 zł,
f)	łącznie dochody (c + d)	26 200 zł,
g)	podatek od całości dochodu (wg skali zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych)	4 159,98 zł
h)	wyliczenie limitu podatku zapłaconego za granicą przypadającego do odliczenia od podatku w Polsce ($4\,159,98\text{ zł} \times 20\,000\text{ zł} / 26\,200\text{ zł}$); kwota podatku zapłaconego za granicą jest wyższa od limitu odliczenia i dlatego podatnik nie może odliczyć od podatku należnego w Polsce całego podatku zapłaconego za granicą	3 175,56 zł
i)	podatek należny w Polsce ($4\,159,98\text{ zł} - 3\,175,56\text{ zł}$)	984,42 zł
j)	Podatek po zaokrągleniu do pełnych złotych	984 zł

II. OPODATKOWANIE DOCHODÓW OSIĄGANÝCH W POLSCE PRZEZ OSOBY MIESZKAJĄCE ZA GRANICĄ

Zgodnie z ogólną zasadą osoby fizyczne nie mające miejsca zamieszkania w Polsce mają obowiązek uiszczania podatku dochodowego tylko od dochodów z pracy wykonywanej na terytorium Polski na podstawie stosunku służbowego lub stosunku pracy bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia oraz od innych dochodów (przychodów) osiągniętych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (**tzw. ograniczony obowiązek podatkowy**).

1. KIEDY POWSTAJE OBOWIĄZEK ROZLICZENIA PODATKU W POLSCE

Osoby mające miejsce zamieszkania poza granicami RP, podlegają opodatkowaniu w Polsce od dochodów z tytułu pracy najemnej w Polsce, jeżeli:

- są zatrudnione przez pracodawcę mającego miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce - bez względu na okres ich pobytu w Polsce, lub
- są zatrudnione w zakładzie w rozumieniu umowy międzynarodowej, który ich zagraniczny pracodawca utrzymuje w Polsce, lub
- jeżeli przebywają w Polsce przez okres lub okresy przekraczające 183 dni w roku kalendarzowym lub 183 dni podczas dwunastomiesięcznego okresu, rozpoczynającego się lub kończącego w danym roku podatkowym.

Bez znaczenia pozostaje okoliczność, że wynagrodzenie za pracę może być wypłacane za granicą czy też z zagranicy.

2. OPODATKOWANIE DOCHODÓW

Dochody z pracy wykonywanej w Polsce podlegają opodatkowaniu według tych samych zasad, jak dochody osób zamieszkałych w Polsce.

Jeżeli pracownik otrzymuje wynagrodzenie za pracę w Polsce od pracodawcy polskiego lub od znajdującego się w Polsce zakładu zagranicznego pracodawcy, pracodawca polski lub ten zakład są obowiązani do:

- obliczania i pobierania miesięcznych zaliczek na podatek dochodowy,
- dokonania rocznego obliczenia podatku, tym pracownikom, którzy złożą PIT-12,
- sporządzenia imiennej informacji (PIT-11) o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty), jeżeli podatnik rozlicza się samodzielnie.

Jeżeli natomiast pracownik otrzymuje wynagrodzenie bezpośrednio z zagranicy (tj. od pracodawcy mającego siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą) jest on obowiązany sam wpłacać należne zaliczki na podatek dochodowy. Obowiązek wpłacenia zaliczki w wysokości najniższej stawki określonej w skali (w 2010 r. –

18%), powstaje po przekroczeniu okresu, który zgodnie z umową o unikaniu podwójnego opodatkowania stanowi warunek wyłączenia z opodatkowania tych dochodów na terytorium RP.

Przy obliczeniu pierwszej zaliczki podatnik winien uwzględnić dochody uzyskane od początku roku. Zaliczkę należy wpłacić do dnia 20 następnego miesiąca, po miesiącu, w którym nastąpiło przekroczenie 183 dni pobytu w Polsce. Zaliczki za miesiące następne, w których podatnik uzyska dochód, należy wpłacać również w terminie do dnia 20 następnego miesiąca za miesiąc poprzedni (art. 44 ust. 3a - 3e updof). Podatnik może zamiast najniższej stawki podatku stosować wyższą stawkę (w 2010 r. 32%).

Na podatnikach o ograniczonym obowiązku podatkowym, którzy osiągnęli dochody z pracy wykonywanej na terytorium Polski ciąży obowiązek złożenia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty), w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym. W przypadku, gdy zamierzają oni opuścić Polskę przed terminem do złożenia zeznania, tj. przed 30 kwietnia roku następnego, a dochody uzyskali bez pośrednictwa płatników lub za pośrednictwem płatników nie obowiązanych do dokonania rocznego obliczenia podatku, powinni złożyć zeznanie roczne przed opuszczeniem terytorium Polski (art. 45 ust. 7 updof).

Uwaga!

W przypadku, gdy podatnik osiąga dochody z pracy najemnej na terytorium RP i koniec okresu wyłączenia z opodatkowania zgodnie z przepisami umów o unikaniu podwójnego opodatkowania przypada w następnym roku podatkowym – zobowiązany jest w terminie 3 miesięcy po przekroczeniu tego okresu do złożenia zeznania o wysokości dochodów z pracy uzyskanych w roku poprzedzającym rok podatkowy i wpłacić należny podatek. Jeżeli zamierza opuścić terytorium RP przed tym terminem, podatnik składa zeznanie przed opuszczeniem Polski (art. 45 ust. 8 updof).

Przykład:

Podatnik rozpoczął pracę na terytorium Polski we wrześniu 2009 roku – do końca roku nie minęło 183 dni – nie ma obowiązku złożenia zeznania za 2009 rok. w terminie wskazanym w art. 45 ust. 1 updof.

Praca wykonywana jest nadal w 2010 r.

Ponieważ okres 183 dni mija w miesiącu lutym 2010 r. – podatnik miał obowiązek złożyć w terminie do końca maja 2010 r. zeznanie podatkowe za rok 2009.

Opodatkowaniu w Polsce podlegają także dochody uzyskane za pracę w Polsce przez osoby mające miejsce zamieszkania w państwach, z którymi Polska nie zawarła umów o unikaniu podwójnego opodatkowania. Dochody tych osób podlegają opodatkowaniu według zasad, o których mowa w art. 44 ust.1a updof, po przekroczeniu okresu 183 dni zgodnie z art. 3 ust. 1a updof.

3. GDZIE ZŁOŻYĆ ZEZNANIE

Podatnicy będący nierezydentami (ograniczony obowiązek podatkowy), zeznania podatkowe składają do naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach opodatkowania osób zagranicznych ustalonego według zasad wynikających z § 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 sierpnia 2005 r. w sprawie właściwości organów podatkowych (Dz. U. nr 165 poz. 1371 z późn. zm.). Co do zasady właściwego miejscowo naczelnika urzędu skarbowego ustala się ze względu na:

- miejsce zamieszkania lub adres siedziby płatnika;
- miejsce pobytu podatnika – jeżeli brak jest płatnika;
- miejsce wykonywania pracy – jeżeli nie można ustalić właściwości zgodnie z powyższymi zasadami.

Dla województwa mazowieckiego właściwym miejscowo jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście.

III. OKREŚLENIE MIEJSCA ZAMIESZKANIA DLA CELÓW PODATKOWYCH

Od 1 stycznia 2007 r. przepisy znowelizowanej ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych zdefiniowały w art. 3 ust. 1a miejsce zamieszkania osoby fizycznej. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się osobę fizyczną, która:

- posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych), lub
- przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku podatkowym.

Osoba taka, jeżeli spełnia jeden z warunków wskazanych w pkt 1 lub pkt 2, podlega obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów.

Przy określeniu miejsca zamieszkania oraz rodzaju dochodów podlegających opodatkowaniu w Polsce bierze się pod uwagę również postanowienia umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

W skrócie

Podatniku! Uzyskując dochody z pracy za granicą, pamiętaj o:	
1.	Sprawdzeniu metody unikania podwójnego opodatkowania w umowie międzynarodowej zawartej przez Polskę z państwem, w którym wykonujesz pracę. Jeżeli umowa przewiduje:
	<p>➤ <u>metodę wyłączenia z progresją</u> – masz obowiązek złożenia zeznania podatkowego, w terminie do 30 kwietnia roku następnego po roku podatkowym (PIT-36) jeżeli oprócz dochodów z pracy za granicą uzyskałeś również dochody podlegające opodatkowaniu w Polsce;</p> <p>➤ <u>metodę odliczania w Polsce podatku zapłaconego za granicą</u> – masz obowiązek w ciągu roku podatkowego wpłacenia zaliczki, w terminie do dnia 20 następnego miesiąca po miesiącu, w którym wróciłeś do Polski oraz złożenia zeznania podatkowego, w terminie do 30 kwietnia roku następnego po roku podatkowym (PIT-36), bez względu na to czy osiągnąłeś dochód w Polsce czy też nie.</p>
2.	Pomniejszeniu uzyskanego przychodu zagranicznego wyrażonego w walucie obcej o kwotę stanowiącą równowartość 30% diety za każdy dzień pobytu za granicą.
3.	Przeliczeniu przychodu pomniejszonego o diety na złote polskie.
4.	Uwzględnieniu zryczałtowanych kosztów uzyskania przychodów w wysokości określonej w ustawie.

Administracja Podatkowa

IZBA SKARBOWA W WARSZAWIE

***Broszura ma charakter informacyjny
i nie stanowi wykładni prawa.***